

Kommer det mig temmelig klart ubtalt, at Forberedelsen ikke skal finde Sted et heelt Aar. Det kan vel siges, at det er af Vigtighed, at Forberedelsen hos Præsten er nogenlunde fuldstændig; ja, dette skal jeg erkjende, men naar vi tage Hensyn til den Tilstand, hvori Skolevæsenet var, da Forordningen af 1736 udkom, og den Tilstand, hvori det nu er, saa troer jeg vistnok, man med Føie kan forudsætte, at Børnene nu maae være saaledes forberedte i Skolen, at det kan gaae langt lettere end tidligere for Præsten, der kun skal lægge den sidste Haand paa Forberedelsesværket. Hvad jeg meest ved denne Sag maa beklage, er ikke alene, at enkelte Præster have troet sig forpligtigede til som en Samvittighedsfag at fordrø Konfirmationsforberedelsen udstrakt til et heelt Aar, naar Konfirmationen skal finde Sted om Efteraaret, men navnlig at en af Landets Biskopper har anseet sig forpligtet til at fordrø eller i det Mindste at henlede Præsternes særdeles Opmærksomhed paa, at de skulle stille en saadan Betingelse for Efteraarskonfirmationen. Det faaer herved et Udseende af, at man har villet omgaae Loven af 9de Mai 1855 — jeg siger ikke, at det er saaledes, men det faaer et Udseende deraf, og dette er uheldigt. Har Lovgiveren allerede i 1736, som jeg forud tillod mig at omtale, kunnet bestemme et Minimum for Forberedelsen til Konfirmation, troer jeg ogsaa, at det nu maa være i Lovgivningsmagtens Haand under almindelige Forhold at kunne bestemme et Maximum. Det skal naturligtvis ikke hermed være sagt, at ethvert Barns Forberedelse skal kunne afsluttes med et halvt Aars Underviisning; der kan gjerne være et enkelt Barn, som trænger til en længere Forberedelse, men det er kun Reglen, jeg ønsker maatte blive fastsat; thi det staaer og vil fremtidig staae i Præstens Magt at afvise det enkelte Barn, som staaer tilbage deels formedelt Forsømmelse fra Forældrenes Side, deels formedelt Mangel paa Evner, og viser sig uforberedt til den høitidelige Handling, som Konfirmationen er. Sagen er af en saa almindelig og alvorlig Natur, at jeg ifølge den til mig rettede Opfordring har fundet mig foranlediget til at bringe dette Spørgsmaal frem, og jeg har derfor tilladt mig med det høie Things

Samthkke at rette denne Forespørgsel til den høitagtede Kirke- og Underviisningsminister. Jeg vil tillade mig at gjentage den: „Anseer den høitagtede Kirke- og Underviisningsminister det for lovmedholdeligt, at en Præst kan fordrø, at de Børn, som konfirmeres om Efteraaret, skulle gaae et heelt Aar til Forberedelse, naar han antager et halvt Aar for tilstrækkeligt til Forberedelse for de Børn, som konfirmeres om Foraaret, og tør det forventes, at Ministeren vil bevirke, at det fastsættes, at et halvt Aar under almindelige Forhold vil være det Høieste, som Præsten kan fordrø til Børnenes Forberedelse til Konfirmation?“

Kirke- og Underviisningsministeren: Efter min Opfattelse er det overordentlig gavnligt, at Forberedelsen til Konfirmationen ikke indskrænker sig til en altfor kort Tid. Jeg anseer det for vigtigt, at ikke alene Præsten kan faae Leilighed til at gennemgaae hele Omfanget af Troeslærdommene, som det er givet, men ogsaa, at han kan lade Børnene fysiske med den hellige Skrift og lære den at kjende og, saavidt Omstændighederne tillade det, i det Hele sørge for Børnenes aandelige Udvikling; om han mulig dermed kunde forbinde f. Ex. skriftlige Udarbejdelser, vilde jeg ansee det for overordentlig gavnligt. Jeg har i enkelte Tilfælde seet, hvilke særdeles gode Frugter en saadan lang, omhyggelig Konfirmationsforberedelse kan bære, ikke alene i religiøs Henseende, men ogsaa for den aandelige Udvikling i det Hele. Jeg taler i denne Henseende noget af Erfaring. Dengang jeg var Landsbyspræst og der ikke var Tale om denne Konfirmation om Sommeren, brugte jeg mere end et halvt, ja næsten et heelt Aar til denne Forberedelse, og dersom jeg skulde træde tilbage i den samme Stilling, vilde jeg sandelig ansee det for overmaade ønskeligt at have lige saa lang Tid dertil. Der vindes særdeles Meget ved denne lange Sykslen med Børnene; naar man ikke har Hastværk, kunne de mindre begavede Børn langt lettere følge med og blive tilstrækkelig forberedte. Forsaavidt der altsaa i den sidste Deel af Forespørgslen ubtales en Forventning om, at et halvt Aar skulde blive fastsat som den længste Tid, der fordrøes til